

ahbæk Møller]

de miljøkrav, det svækker den ikke, som hr. Fogens Elvensø ville have det til.

Endelig har jeg en bemærkning til fru Jette Kors, der angreb os for at gå ind for statsdrevne virksomheder. Det kræver da vist en meget speciel læsning af vores fælles dagsordensforslag for at finde statsdrevne virksomheder i det.

Til slut vil jeg sige, at det, der sker her i dag, med vores dagsorden bliver nedstemt – det kan man se ved at tælle og lægge sammen – ikke er et synd for SF og heller ikke for Socialdemokratiet, men det er synd for Vestlolland.

Vend Andersen (S):

Jeg skal kun komme med nogle få bemærkninger.

Industriministeren nævnte, at Helsingør bl.a. havde været forholdsvis god til at klare det problem, at værftet blev lukket. Nu fremgår det jo af den redegørelse, som industriministeren har givet til Erhvervsudvalget, at der har været væsentlig forskel på også de muligheder, som værftet eller omgivelserne har haft. Helsingørsmrådet har haft mulighed for at kunne opsuge den ledige arbejdskraft, det har man ikke haft på Vestlolland. Det er netop det, der gør, at mulighederne er forskellige. Derfor skal de tiltag, der skal til, også være forskellige. Det er derfor, jeg peger på de muligheder, der ligger i vores dagsorden.

Jeg er ikke helt enig i industriministerens bemærkning om, at det ikke var nødvendigt at se på kommunalfuldmagten, fordi der ikke var nogen hindring i den for, at kommunerne kan lave noget. Hvis det er rigtigt, skal kommunerne selvfølgelig lytte efter det, industriministeren har sagt, men jeg har da bemærket, at de tiltag, som der har været ønske om at få lov til at lave i de vestlollandske kommuner, har regeringen været modstander af, bl.a. at kommunerne skal med ind i og blev aktive på iværksætterområdet, gik ind i medproduktion, idet det ikke måtte have nogen som helst konkurrencemæssig indflydelse eller virkning over for private initiativtagere. Hvis det er en forkert opfattelse, så må kommunerne altså bare gå i gang. Der er ingen hindring for at lave den slags ting.

Så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til industriministeren om udnyttelsen af midlerne fra EF's strukturfond. Ministeren sagde, at der var ingen hindring i egnsudviklingsloven for at kunne bruge de midler. Nu er det vel sådan,

hvis jeg har forstået det rigtigt, at de midler, der er i EF's strukturfond, og det er mange milliarder kroner, kun kan bruges først og fremmest til et projekt selvfølgelig, der er egnet til det, men derefter i forbindelse med nationale midler. Så kan det godt være, at de nationale midler ikke skal bevilges i egnsudviklingsloven, men hvis ikke de skal det, vil jeg godt have ministerens tilsagn om, at de så bliver bevilget på anden måde. Det afgørende er jo, at hvis der er muligheder i fonde, så skal vi også kunne bruge dem, hvis vi har områder, der falder ind under det, der er meningen med disse strukturfonde, og det var det, der lå i spørgsmålet. Vil regeringen være indstillet på at sikre, at de nationale midler er til rådighed, når de rigtige projekter kommer frem?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu skal ingen tro, at arbejdsministeren og jeg har gået i en fælles roseklub, men jeg skal da ikke undlade at sige, at hvis det, arbejdsministeren har sagt her, står til troende – og det har jeg ikke nogen grund til ikke at tro – så synes jeg, der er grund til at være godt tilfreds, men det vil vi naturligvis følge nøje, for det er langt over et år siden, vi pegede på, at vi var nødt til at gøre noget af alt dette her. Så når ministeren ligefrem takker mig, skal jeg også takke ministeren indtil videre for det, ministeren her har gjort rede for er sket på området med de langtidslidende.

Jeg kunne dog nok ønske mig, at vi kunne komme lidt videre, sådan at vi også kunne gøre en særindsats for dem, der er blevet sociale tilfælde, selv om de faktisk ikke er sociale tilfælde, men blot er arbejdsløse, nemlig de unge, som ikke er nået ind i arbejdsmarkedssystemet. Det håber jeg vi kan vende tilbage til i en samtale bl.a. med socialministeren, for det bliver nok nødvendigt.

Dernæst skal jeg vende mig til noget af det, industriministeren sagde. Jeg kan forstå, at industriministeren spiller bolden tilbage til Vestlolland, og det synes jeg man skal lytte grundigt efter.

Det er rigtigt, at vi har haft tilfælde i Danmarkshistorien her i de seneste år, hvor nogle har, skal vi sige, bøjet kommunalfuldmagten en lille smule efter, hvad der har været brug for i kommunen. Og hvis det ikke var, fordi vi er blevet så disciplinerede her i landet, at det næsten